Jičínská vinice

Měsíčník křesťanského společenství Jičín 9/2019

Poznání činí člověka domýšlivým, ale láska buduje.
1 Kor 8,1

účastníci bradlecké stahovačky 2019

VE VINICI NAJDETE:

Úvodník – Chvála sobectví; Rozhovor se Štefanem Kecskèsem; Stanovačka 2019; Duchovní obnova 2019; Oznámení

Úvodník...

Chvála sobectví

Tuhle to na mě vyskočilo, když jsem nahlas formulovala odpověď na Petrovu otázku, co si myslím o jeho slovu ze skupinky. Nějak to muselo souviset i s tím, na co jsem poslední dobou myslela. Chodím často přes Čeřovku, kolem krásných domů a opečovávaných zahrad, a tak jsem přemýšlela o množství energie investované do toho všeho. A také do všeho, co souvisí s péčí o rodiny a nás samotných. Někdy si díky tomu připadám k zemi vyloženě přibitá a hned na mě vyskočil úryvek z notoricky známé básně o těch lvech, co bijí hlavou o mříže... my bychom vzhůru k nebesům, jsme zde Zemí spjatí. Já vím, ta báseň je o něčem trochu jiném, jen ta touha urvat se z té spoutanosti Zemí, ta se mi tak nějak hodila... „nebo stíhá nepřítel duši mou, potírá až k zemi život můj, (můj život tiskne k zemi ek.) na to mne přivodí, abych bydlil v mrákotě, jako ti, kteříž již dávno zemřeli.“ Žalm 143,3

Takže teď, než budu pokračovat, musím vzdát chválu za čas mého mládí, kdy jsem měla domov, ale nemusela ho budovat. Kdy jsem měla všechen důležitý čas pro sebe a nemusela koukat moc často na hodinky. A především díky za to, že jsem v tom soběstředném období hledala a našla Boha. Kdo ví, zda bych byla schopná hledat a najít dnes...

Když nepřítel tiskne můj život až k zemi, jsem zaprášený ukazatel s těžko čitelným nápisem NEBE.

Jak těžce přichází k poznání Boha člověk takto přibitý k Zemi!
A čím mohu oslovit a zaujmout mé bližní natolik, že začnou naslouchat a hledat Boha? Na co slyší podnikatelka, která zvládá děti, dálkové studium a ještě fitness 3x týdně?

Přicházím k tomu, že z lidského hlediska je to skoro nemožné, protože spíše projde velbloud uchem jehly...

Když nepřítel tiskne můj život až k zemi, jsem zaprášený ukazatel s těžko čitelným nápisem Nebe....

Ale stejně, chci tomu přijít na kloub, nějak mě to začíná znepokojovat.

Myslela jsem, že budu psát o paradoxu mládí, a nebo lépe, o dvou stranách téže mince a nebo, že každý rub má svůj líc a že tedy to zlé je někdy k něčemu dobré. Ale každopádně, o něco méně se zlobím na děti, když se mi zdá, že jsou příliš sobecké...

Minulý týden jsem dočetla knížku. Je to jedna z mých stálic, to znamená, že už jsem jí četla nejméně 3x. Možná se vám to také stává, že když nad něčím přemýšlíte, tak to na Vás vyskakuje ze všech stran:

„Na světě nemůže být nic krásnějšího, než pracovat – hodně rukama a málo rozumem, ale nejvíce srdcem – pracovat a žít prostě, jako ti, kteří žijí blízko u této země, ale kteří, jak se mu vždycky zdálo, nejsou nikdy vzdáleni nebesům...“

A.J.Cronin, Klíče království, str.199

Tak nějak si to představuji.

Není to nic složitého, jenom nepodlehnout únavě, letargii a síle proudu, který nás žene jako stádo ve vymletém korytu.

Budu nad tím vším dál přemýšlet, přivezla jsem si další podněty z duchovní obnovy, ale jedno se mi potvrzuje opět znovu. Totiž, že věci často nejsou takové, jak se nám jeví, že život a svět není černobílý, a proto nemáme spěchat s předčasnými soudy, a že ten největší a nejhlavnější boj byl už za nás stejně vybojován.

Jovanka Rýglová

Rozhovor se Štefanem Kecskèsem

Štefane, jak pokračuje Tvá rekonvalescence? Co je nového ve Tvém zdravotním stavu a jak se o Tebe starají v lázních?

Ahoj všem kdo čtete :) Nyní jsem v polovině lázeňského pobytu a můžu s klidem napsat, že se mi vede stále líp, pozvolna ale líp. Dnes jsem absolvoval lékařskou kontrolu a paní doktorka mi předepsala ještě nějakou proceduru navíc – slatinné koupele - tak se mám na co těšit. S jedním kolegou jsme si udělali výlet do rašeliniště SOOS a když jsem si představil to, jak se v té bublající rašelině vyvalují divočáci, docela jsem jim záviděl :) No a teď se i to, zdá se, vyplní. Takže jo, starají se tady o mě mooooc dobře.

Co Ti dělá radost a co naopak starost?

Radost mi dělá určitě to, že jsem tu s vámi. Pokaždé, když si vzpomenu na moje myšlenky chvíli před tím, než mě odoperovali v Hradci K., tak si uvědomuji, že je to vše čas navíc, co žiju, a řeknu vám, že placama nevím, co a jak dál. Ještě že na to nejsem sám – díky Bohu!!!

Máš určitě hodně příležitostí mluvit s lidmi, jaká jsou Tvá setkání a Tvoje zkušenosti?

Ano – příležitostí mluvit s lidmi je tady dostatek, ale ne vždy se mi daří mluvit o Pánu Bohu, radosti mého srdce, tak, jak bych chtěl. Ať už z důvodu krátkosti setkání nebo možná to dělá trochu i můj zjev – působím na lidi, zdá se, poněkud odtaživě :) No řeknu vám, že kdybych sám sebe teď potkal před rokem, tak bych asi taky nevěděl, co s ním :) Ale není všem dnům konec a teď jsem tady teprve v polovině.

Vím, že jsi také v neděli navštívil bohoslužby. Kde jsi byl a jaké jsou Tvé dojmy?

Jo, byl už jsem 2x na návštěvě ve sboru KS v Chebu a moc se mi tam líbilo. Takové trošku jako Doma (mezi vámi :)) ať už velikostně nebo ročníkově, ale i atmosférou a přijetím.

Modlíme se za Tebe společně na každém shromáždění i na skupince. Máš nějakou konkrétní potřebu a nebo téma pro modlitby?

Moc Vám děkuji za modlitební podporu a prosím, modlete se za mou ženu, její zdravotní stav a naše další společné putování tímto životem :)
Mám vás moc rád a děkuji.

Váš Štefan K.

Děkuji za rozhovor, za všechny přeji příjemný pobyt a dobré uzdravení. Těšíme se na viděnou.

Jovanka Rýglová

Stanovačka 2019

Dostala jsem za úkol vám něco málo povědět o naší letošní stanovačce a už si to do detailů moc nepamatuju, tak jsem se rozhodla se s vámi podělit o část svého záznamu z deníku ze dne 5. srpna, (samozřejmě ne o všechno, haha).

Středa: Velkolepý tábor/stanovačka započal ve středu 31.7. okolo 19 h kroužkem u ohniště, čemuž předcházelo šílené kauflanďácké nakupování s nefunkční kartou, nabrání našeho nového člena, Jany z Ostravy, na vlakovém nádraží a jízda autem s unikajícím benzínem. V kroužku jsme si zazpívali po letech bobří hymnu (což bylo to nic moc bez našeho vůdce Petra V.), pár chval a sdělili jsme si nezbytné instrukce a pravidla, a zakončili jsme to modlitbou. Tou dobou nás bylo asi 8. Následující hodiny jsme hráli Bang, přijel Béňa a Ondra Hlůša, a tak nás bylo 10.

Čtvrtek: Buzení kluků byl vždy velice nesnadný úkol, ale nějak jsme je společně se Samem "vykopali". Rozcvička byla až dolu ke koupališti s protahováním. Po snídani jsme měli klasický program v jídelně s chválami, čtením z Bible a slovem, které si připravila Anežka. K obědu jsme měli, jak to nazval Béňa, "námořnickou baštu" ala rizoto. Jinak jsme odpoledne lenošili a pak si zašli dolu zahrát volejbal. Sotva jsme se stihli navečeřet, tak už na nás troubil Ondra S. z auta a nám došlo, že v následujících pár hodinách se budeme plahočit temnými lesy zpátky do tábora. Ano, přesně tak, nastal čas legendárního výsadku. Nakonec jsme se všichni zdárně sešli kolem půlnoci u táboráku, společně jsme opékali maršmelouny a přitom jsme debatovali o nelehkých tématech.

Pátek: Tento den byl významný ze dvou důvodů, první, den jsme započali velice netradiční rozcvičkou v podobě hry na Mrazíka, takhle zadýchaný jsem nás dlouho neviděla :D, a druhý, Eliška V. měla narozeniny. Ranní slovo si připravila již zmíněná Eliška a částečně já, následně jsme chválili a modlili se. Pak už byl zase čas na přípravu oběda, tentokrát nás čekala gulášovka. Odpoledne jsem připravovala narozeninovou hru/honbu za dárky, která byla velice zmatečná a obsahovala i zběsilé běhání po lese s dárkem v ruce. Samozřejmě jsme nestrádali a byl i dort s lavinou lentilek a mnou složená píseň o E za doprovodu výborných kytaristů Lukáše a Anežky. Ani v tento den nesměla chybět volejbalová hra, stavění hradů z písku a koupačka. Ten večer ještě přijela naše kamarádka Vivi se spoustou sladkostí a dobrot. Den jsme ukončili opět rozebíráním různých záludných otázek a sledováním hvězd.

Sobota: Poslední den nás čekala celodenní návštěva Karla Havlíčka a dámského modlitebního týmu. Tento den rozcvička nabyla jiných rozměrů. Sam si ji vzal na starost a složil k tomu vlastní písničku znějící jako "Máme rádi rozcvičku, budujem si kondičku.." v podobě vojenské melodie a museli jsme běžet do prudkého kopce a řvát ji z plných plic. Těšení na snídani bylo ba přímo hmatatelné :D. Po snídani jsme měli náš program, slovo měl Sam a pak jsme hráli Uno. Po celý den byla možnost jít do budky modlit se za to, co potřebujeme. Bylo to moc hezké, že nám věnovali tolik času (12h), aby se za nás modlili. K obědu byly těstoviny s kečupovou omáčkou a kuřecím masem. Většinu dne nám propršelo, takže to byl pravý bradlecký táborový den.

Pokud bych to měla shrnout, tak letošní stanování pro mě bylo krásným a obohacujícím časem, kdy jsme si mohli otevřeně povídat o různých věcech a nejvíc se mi líbilo, že to bylo hodně o Bohu a odpočinku. Jsem natěšená na další stanovací ročník. Díky všem zúčastněným.

Klára Kecskèsová

Duchovní obnova 2019

Když jsem se v pátek balila na víkend na chatu do Prachovských skal, moc nadšení mnou necloumalo. Chtělo se mi hrozně spát a předpověď počasí slibovala déšť kombinovaný s lijákem a to vše vytrvale. Navíc jsem si představila nevytápěné stavení, ve kterém bude závratných 12 °C, betonovou podlahu, staré palandy, studenou vodu, … Ale skutečnost

nemohla být odlišnější. Vkročili jsme do přívětivě prosvětleného prostoru obloženého dřevem, v krbu praskal oheň a teplo bylo úplně všude, i v pokojích, kde jsme spali. V koupelně tekla horká voda a z kuchyně se linuly libé vůně, to jak Rýglovi pekli nějakou mňamku k večeři. A to byl teprve začátek.

Čekal na nás čas k odpočinku, modlitbám a přemýšlení o tématech, na které v běžném provozu není čas. Petr s námi mluvil třeba o slabostech a ztrátách, o duchovním růstu a pokoře. Ale stejně důležitá byla také vzájemná blízkost a sdílení našich příběhů, selhání, obav i radostí. Kázání a přednášky od různých vynikajících řečníků si můžete najít na internetu, ale ono společenství a sdílení nahradit nelze. Být uprostřed přátel a vědět, že si můžete dovolit být sami sebou, že stojíme při sobě a že se za sebe modlíme, je jedna z nejvzácnější věcí na tomhle světě. K tomu ještě Ježíš slíbil, že když se jich pár sejde v jeho jménu, bude uprostřed nich. A On tam byl. Tohle si s sebou odvážím, taky pár popsaných stránek v zápisníku a odhodlání k několika změnám v životě.

Do programu se ještě vešla procházka, jídlo (bylo ho hodně a bylo fakt dobré), chvály, čtení Písma, spánek, povídání. Občas chalupou otřásal hurónský smích, to když třeba Miloš vyprávěl, jak po 20 letech zase jednou cestoval vlakem...

Také čas patří k tomu nejvzácnějšímu, co je nám tady na zemi svěřeno – a tenhle víkendový byl opravdu dobře investovaný.

Ellen Kloučková

OZNÁMENÍ...

SHROMÁŽDĚNÍ

neděle 9^{30} h

knihovna V. Čtvrtka, Denisova 400, Jičín

SKUPINKY

středa 19 h u Kecskèsových

čtvrtek 19^{30} h u Kloučkových

MLÁDEŽ

pátek 18 h obvyklé místo

STARŠOVSTVO

13. října u Václavíkových

KAVÁRNA

Vždy poslední neděli v měsíci.

Pamatujte, prosím, na občerstvení.

POČET ČLENŮ

41 dospělých

6 nezletilých

11 dětí

22. září vstoupila do sboru Lenka Čistecká

KONTAKTY

Křesťanské společenství Jičín

webové stránky: www.ksj.cz

https://www.facebook.com/ksjicin
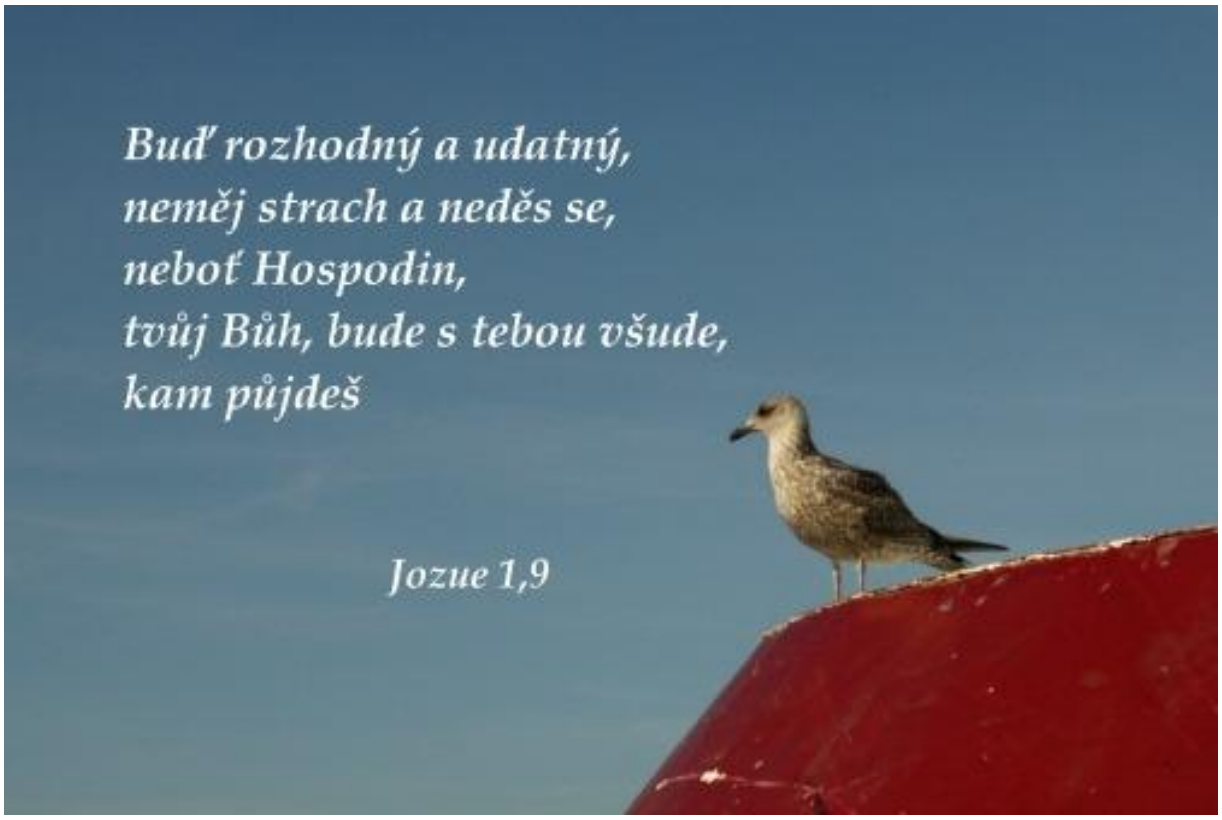
měsíčník Jičínská vinice; vinice@ksj.cz